

370L0357

18.7.70

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 157/31

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 1970,
elintarvikkeissa sallittuja hapettumisenestoaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön
lähentämisestä
(70/357/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuk sen ja erityisesti sen 100 artiklan ja 227 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

elintarvikkeissa sallittuja hapettumisenestoaineita koskevassa lainsäädännössä on ensisijaisesti otettava huomioon tarve suojella ihmisten terveyttä ja sen jälkeen tarve suojella kuluttajaa väärennöksiltä sekä taloudelliset ja teknologiset tarpeet terveydensuojelun edellyttämässä rajoissa,

erot näitä aineita koskevissa kansallisissa säännöksissä estävät elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden, voivat luoda eri-arvoisia kilpailun edellytyksiä ja vaikuttavat näin välittömästi yhteismarkkinoiden toteuttamiseen tai toimintaan,

edellä tarkoitetun lainsäädännön lähentäminen on tarpeen elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden kannalta,

lähentämisen ensimmäisessä vaiheessa laaditaan luettelo niistä aineista, joiden käyttö elintarvikkeissa on sallittua elintarvikkeiden suojaamiseksi hapettumisen aiheuttamilta muutoksilta, sekä vahvistetaan puhtausvaatimukset, jotka näiden aineiden on täytettävä,

ottaen huomioon taloudelliset ja teknologiset tarpeet tietyissä jäsenvaltioissa olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa kyseiset jäsenvaltiot voivat pitää voimassa olemassa olevan, tiettyjä hapettumisenestoaineita koskevan lainsäädäntönsä,

niitä tapauksia varten, joissa neuvosto siirtää komissiolle toimivallan elintarvikkeita koskevien säännösten täytäntöönpanoon, olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen kiinteän yhteistyön toteuttamiseksi 13

päivänä marraskuuta 1969 tehdyllä neuvoston päätöksellä⁽¹⁾ perustetussa pysyvässä elintarvikekomiteassa,

toisessa vaiheessa neuvosto päättää niitä elintarvikkeita koskevan lainsäädännön lähentämisestä, joihin tämän direktiivin liitteessä mainittuja hapettumisenestoaineita saadaan lisätä, sekä, ottaen huomioon asiaa koskevat tieteelliset tutkimukset, niistä edellytyksistä, joiden täytyessä näitä aineita saadaan lisätä, ja

tässä direktiivissä tarkoitettu kansallisen lainsäädännön lähentäminen ei vaikuta perustamissopimuksen 31 ja 32 artiklan määräysten soveltamiseen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa sallia muiden kuin liitteessä olevassa I — III osassa lueteltujen aineiden käyttöä elintarvikkeissa, tarvittaessa liuotettuina tai sekoitettuina liitteessä olevassa IV osassa lueteltuihin aineisiin, elintarvikkeiden suojaamiseksi hapettumisen aiheuttamilta muutoksilta, kuten muutoksilta rasvoissa ja elintarvikkeiden värien auto-oksidaatiosta johtuvilta muutoksilta.

2 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat kolmen vuoden ajan tämän direktiivin tiedoksi antamisesta pitää voimassa kansallisen lainsäädäntönsä, jonka mukaan synteettisen betatokoferolin, kalsiumdinatriummetylendiamintetra-asetaatin, propyyiligallaatin ja tetra-asetaatin L-askorbiinihappoesterien käyttö elintarvikkeissa on sallittu.

Ennen 1 kohdassa mainitun määräajan päättymistä neuvosto voi perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen lisätä tämän direktiivin liitteeseen 1 kohdassa tarkoitetut aineet.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 291, 19.11.1969, s. 9

Päätös näiden aineiden sisällyttämisestä liitteeseen voidaan tehdä ainoastaan, jos ne todetaan tieteellisen tutkimuksen jälkeen vaarattomiksi ihmisen terveydelle ja jos niiden käyttö on taloudellisesti välttämätöntä.

3 artikla

1. Jos jonkin liitteessä mainitun aineen käyttö elintarvikkeissa tai sen yhden tai useamman 4 artiklassa tarkoitetun alkuaineen pitoisuus saattaa aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle, jäsenvaltio voi enintään yhdeksi vuodeksi peruuttaa tämän aineen käytön tai alentaa jonkin edellä tarkoitetun alkuaineen sallittua enimmäispitoisuutta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle, joka kuulee jäsenvaltioita.

2. Neuvosto päättää viipymättä yksimielisesti komission ehdotuksesta, onko liitteessä olevaa luetteloa muutettava, ja tarvittaessa direktiivillä säätää tarvittavista muutoksista. Neuvosto voi myös tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta pidentää 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä mainittua määräaikaa enintään yhdellä vuodella.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että liitteessä luetellut elintarvikkeissa käytettävät aineet täyttävät:

a) seuraavat yleiset puhtausvaatimukset:

- ne saavat sisältää arseenia enintään 3 mg/kg ja lyijyä enintään 10 mg/kg,
- ne saavat sisältää kuparia ja sinkkiä yhteensä enintään 50 mg/kg, jolloin sinkin pitoisuus ei saa kuitenkaan ylittää 25 mg/kg, lukuun ottamatta b alakohdassa tarkoitetuista erityisistä puhtausvaatimuksista johtuvia poikkeuksia,
- ne eivät saa sisältää määritettäviä määriä toksikologisesti vaarallisia alkuaineita, varsinkaan muita raskasmetalleja, lukuun ottamatta b alakohdassa tarkoitetuista erityisistä puhtausvaatimuksista johtuvia poikkeuksia;

b) ne erityiset puhtausvaatimukset, joista säädetään 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5 artikla

1. Neuvosto vahvistaa yksimielisesti komission ehdotuksesta direktiivillä liitteessä olevassa I — III osassa ja IV osan 4 — 7 kohdassa lueteltujen aineiden erityiset puhtausvaatimukset.

2. Noudattaen 6 artiklassa säädettyä menettelyä määritetään:

— analyysimenetelmät, jotka ovat tarpeen sen todentamiseksi, että 4 artiklassa tarkoitetut yleiset ja erityiset puhtausvaatimukset täyttyvät;

— näytteenottomenettelyt ja analyysimenetelmät elintarvikkeissa olevien hapettumisenestoaineiden tutkimiseksi ja tunnistamiseksi.

6 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 13 päivänä marraskuuta 1969 tehdyllä neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän elintarvikkeikomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Komitea antaa lausuntonsa sellaisella 12 äänen enemmistöllä, joka saadaan, kun jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

7 artikla

Mitä 6 artiklassa säädetään, sovelletaan 18 kuukauden ajan siitä päivästä, jona asia ensimmäisen kerran saatettiin komitean käsiteltäväksi 6 artiklan 1 kohtaa tai jotakin muuta vastaavaa säännöstä noudattaen.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteessä olevassa I — III osassa lueteltuja aineita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeissa 1 artiklassa tarkoitetulla tavalla, lasketaan liikkeelle vain, jos niiden päällyksessä tai pakkauksessa on seuraavat merkinnät:

a) valmistajan tai myyjän nimi ja osoite, jos myyjä on vastuullinen sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa hän asuu; henkilö, joka tuo maahan tuotetta kolmannelta maasta, rinnastetaan valmistajaan;

b) liitteessä mainittu aineen numero ja nimi;

c) ilmaisu "elintarvikkeita varten (käyttö rajoitettu)";

d) jos liitteessä mainittuja aineita on sekoitettu keskenään tai muihin aineisiin:

— jokaisen ainesosan nimi ja tarvittaessa liitteessä mainittu numero,

— ainesosien prosenttiosuudet, jos kyseessä on liitteessä olevassa I — III osassa tai IV osan 7 kohdassa mainittu aine tai mainitut aineet tai jos tämä velvoite seuraa muita lisäaineryhmiä koskevista säännöksistä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat päällyksessä tai pakkauksessa ja jos 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot on ilmoitettu kahdella yhteisön virallisella kielellä, joista toinen on germaaninen ja toinen romaaninen, jäsenvaltiot eivät voi kieltää liitteessä lueteltujen aineiden käyttöönottoa tai liikkeelle laskemista alueellaan pelkästään sen perusteella, että ne pitävät merkintöjä puutteellisina.

9 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee niitä elintarvikkeita, joihin voidaan lisätä liitteessä olevassa I — III osassa lueteltuja aineita, taikka edellytyksiä, joiden täytyessä mainittuja aineita voidaan lisätä. Liitteessä mainittujen aineiden käyttöä elintarvikkeissa ei kuitenkaan saa kansallisessa lainsäädännössä kokonaan kieltää.

10 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan myös liitteessä mainittuihin, elintarvikkeissa käytettäviksi tarkoitettuihin aineisiin sekä yhteisöön tuotuihin elintarvikkeisiin.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta liitteessä mainittuihin aineisiin eikä elintarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu vietäviksi yhteisön ulkopuolelle.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta muutettava kansallinen lainsäädäntönsä tämän direktiivin säännösten mukaiseksi ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Muutettua lainsäädäntöä on sovellettava viimeistään kahden vuoden kuluttua edellä tarkoitettusta tiedoksi antamisesta.

2. Sovelletaessa 2 artiklan ensimmäistä kohtaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määräajat alkavat, kun mainituksa kohdassa tarkoitettu määräaika päättyy.

12 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös Ranskan merentakaisilla alueilla.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 1970.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ERTL

LIITE

I OSA

Hapettumisenestoaineet

ETY-numero	Nimi
E 300	l-Askorbiinihappo
E 301	Natrium-l-askorbaatti (l-askorbiinihapon natriumsuola)
E 302	Kalsium-l-askorbaatti (l-askorbiinihapon kalsiumsuola)
E 303	Diasetyl-5,6-l-askorbiinihappo (askorbyldiasetaatti)
E 304	Palmityl-6-l-askorbiinihappo (askorbylpalmiitaatti)
E 306	Luontaiset, runsaasti tokoferolia sisältävät uutteen
E 307	Synteettinen α -tokoferoli
E 308	Synteettinen gamma-tokoferoli
E 309	Synteettinen delta-tokoferoli
E 311	Oktylgallaatti
E 312	Dodekylgallaatti
E 320	Butylhydroksianisoli (BHA)
E 321	Butylhydroksitolueeni (BHT)

II OSA

Aineet, jotka estävät hapettumista ja joilla on myös muita tehtäviä

ETY-numero	Nimi
E 220	Rikkidioksidi
E 221	Natriumsulfiitti
E 222	Hapan natriumsulfiitti (natriumbisulfiitti)
E 223	Natriumdisulfiitti (natriumpyrosulfiitti tai natriummetabisulfiitti)
E 224	Kaliumdisulfiitti (kaliumpyrosulfiitti tai kaliummetabisulfiitti)
E 226	Kalsiumsulfiitti
E 322	Lesitiinit

III OSA

Aineet, jotka vahvistavat muiden aineiden hapettumisenestovaikutuksia

ETY-numero	Nimi
E 270	Maitohappo
E 325	Natriumlaktaatti (maitohapon natriumsuola)
E 326	Kaliumlaktaatti (maitohapon kaliumsuola)
E 327	Kalsiumlaktaatti (maitohapon kalsiumsuola)
E 330	Sitruunahappo
E 331	Natriumsitraatit (sitruunahapon natriumsuolat)
E 332	Kaliumsitraatit (sitruunahapon kaliumsuolat)
E 333	Kalsiumsitraatit (sitruunahapon kalsiumsuolat)
E 334	Viinihappo
E 335	Natriumtartraatit (viinihapon natriumsuolat)
E 336	Kaliumtartraatit (viinihapon kaliumsuolat)
E 337	Natriumkaliumtartraatti
E 338	Orto-fosforihappo
E 339	Natrium-orto-fosfaatit (orto-fosforihapon natriumsuolat)
E 340	Kalium-orto-fosfaatit (orto-fosforihapon kaliumsuolat)
E 341	Kalsium-orto-fosfaatit (orto-fosforihapon kalsiumsuolat)
E 472 c	Elintarvikelaatua olevien rasvahappojen mono- ja diglyseridien sitruunahappoesterit

IV OSA

Aineet, joihin I — III osassa mainitut aineet voidaan liuottaa ja sekoittaa

Nimi
1. Johtovesi, demineralisoitu vesi, tislattu vesi
2. Ruokaöljyt
3. Ruokarasvat
4. Etylalkoholi
5. Glyseroli
6. Sorbitoli
7. Propylenglykoli (1,2-Propandioli)